



בש"פ 3023/19 - מדינת ישראל נגד אסף לב

בבית המשפט העליון

בש"פ 3023/19

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אסף לב

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: א' באייר התשע"ט (6.5.2019)

בשם המבקשת: עו"ד שרית משגב

בשם המשיב: עו"ד ניר דוד

החלטה

לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 12.8.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום, שעיקרו ייבוא של סם מסוכן מסוג קוקאין. על פי כתב האישום, המשיב ושותפו דניאל גבאי (להלן: הנאשם הנוסף) יצרו קשר עם שי רפאל (להלן: השותף האחר) לצורך ייבוא קוקאין מברזיל לישראל. השלושה סיכמו כי בתמורה לתשלום של 350,000 ש"ח, הנאשם הנוסף ייסע לברזיל; יאסוף את הסמים בתיאומו של המשיב; ויעבירם ארצה לחזקתם של המשיב ושל השותף האחר - אשר יפיצו אותם בארץ. ביום 26.7.2018, בשעות הצהריים, קיבל הנאשם הנוסף בסאו פאולו בברזיל מזוודה המכילה 5.945 קילוגרמים של קוקאין, אשר שוויים מוערך בכ-2 מיליון ש"ח. ביום 28.7.2018 נחת הנאשם הנוסף בנמל התעופה בן גוריון כשבאמתחתו מוסלקים הסמים; עדכן את השותף האחר בדבר הגעתו; ונסע במונית למקום המפגש עם השותף האחר. על יסוד



מעשים אלה יוחסו למשיב עבירה של ייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 וסעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים או הפקודה), בצירוף סעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ועבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 6.11.2018 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, ובית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת נ' בכור) הורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר. מהתסקיר, שהוגש ביום 27.11.2018, עולה כי למשיב קיים עבר פלילי מהשנים 1997-2008 בעבירות רכוש, אלימות וסמים. כמו כן, עולה כי למשיב נסיבות אישיות ומשפחתיות מורכבות, שהובילו לקשיים כלכליים ורגשיים. בתסקיר צוין כי המשיב מוכר לשירות המבחן, וכי לאורך השנים הוא התקשה לבחון התנהגותו הבעייתית באופן מעמיק, וכי ניכר שהוא מתקשה לבסס גבולות פנימיים ולהתמודד עם מצבי משבר. נוכח כל זאת, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנותה של מעורבות בפלילים. יחד עם זאת, צוין כי מאז שחרורו של המשיב ממאסר - בשנת 2012 - ועד למעצרו הנוכחי, ניהל המשיב אורח חיים נורמטיבי, הקים משפחה והחל לעבוד. לפיכך, הומלץ על שחרור המשיב למעצר בית, תחת פיקוחם של 6 מפקחים מוצעים אשר נמצאו מתאימים לכך על ידי שירות המבחן, ובכפוף לצו פיקוח על-ידי שירות המבחן.

3. ביום 7.12.2018 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים מאחורי סורג וברית, וקבע כי יש להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט עמד, אומנם, על חלקו המרכזי לכאורה של המשיב בביצוע העבירות האמורות; על הסיכון הנשקף ממנו כפי שעולה מהתסקיר; ועל כך שעולם הסמים אינו זר לו, אף אם הוא אינו נטוע בו. אולם, מנגד, בית המשפט ציין את התנהלותו החיובית של המשיב בעת האחרונה; את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות הקודמות שבגינן הורשע; ואת ההמלצה החיובית של שירות המבחן. לפיכך, קבע בית המשפט כי מתקיימים טעמים מיוחדים למעצר בפיקוח אלקטרוני, על אף עילת המעצר הסטטוטורית הקבועה בעבירות סמים. ביום 12.12.2018 הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופט ח' טרסי) על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, לאחר שהוגשה בדיקת התכנות חיובית ונשמעו המפקחים המוצעים.

4. המבקשת הגישה ערר על ההחלטה, אשר התקבל בהחלטת בית משפט זה (כב' השופטת י' וילנר) מיום 17.12.2018. נקבע כי המקרה אינו נמנה על המקרים החריגים המצדיקים סטייה מהכלל. צוין כי המשיב נטל לכאורה חלק מרכזי בביצוע העבירות; והוא בעל עבר פלילי המעיד - על אף חלופת הזמן - על מסוכנות רבה. עוד צוין כי תסקיר המעצר הוא כלי עזר בלבד, וכי אף התסקיר בעניינו של המשיב העריך שהסיכון למעורבות חוזרת בפלילים הוא גבוה. בית המשפט ציין כי עניינו של המשיב נבדל מעניינו של הנאשם הנוסף - אשר מעצרו הומר למעצר בפיקוח אלקטרוני - שכן האחרון צעיר ואין לו עבר פלילי. לפיכך, הורה בית המשפט על המשך מעצרו של המשיב מאחורי סורג וברית.

5. להשלמת התמונה, יצוין כי נגד השותף האחר הוגש כתב אישום נפרד, והוא מצוי במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג וברית. הנאשם הנוסף, כאמור, הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 7.11.2018 - וזאת על אף התנגדות המבקשת.

6. אשר להתקדמות ההליך העיקרי, ביום 12.8.2018 הוקרא כתב האישום. המענה לאישום נדחה מספר פעמים לבקשת המשיב ובהסכמת המבקשת לצורך השלמת העברת חומרי חקירה ומיצוי מגעים בין הצדדים. ביום 9.1.2019 השיב המשיב לכתב האישום וכפר במיוחס לו באופן כללי. בימים 6.2.2019 ו-21.2.2019 התקיימו דיונים



שאליהם לא התייצב בא כוח המשיב, מטעמים שנמסרו לבית המשפט במעמד צד אחד במועד מאוחר יותר. ביום 28.2.2019 התקיים דיון ובו השיב המשיב לכתב האישום, והודיע על כוונתו להגיש עתירה לגילוי ראיה חסויה. ביום 11.3.2019 הועבר התיק לשמיעת ראיות לפני מותב חדש, וביום 28.3.2019 התקיים דיון שבמהלכו נקבעו מועדים לדיוני הוכחות לימים 18.7.2019, 12.9.2019, 16.9.2019 ו-17.9.2019. ביני לבני, ביום 7.5.2019 נערך דיון בעתירה לגילוי ראיה חסויה, ובמהלכו הודיע המשיב על חזרתו בו מהבקשה, והיא נדחתה.

7. מכאן הבקשה שלפניי. בבקשה מצוין כי מסוכנות המשיב לציבור נלמדת מהמעשים המיוחסים לו, הנוגעים לכמות משמעותית של כ-6 קילוגרמים של קוקאין, אשר עלולה הייתה להגיע לאלפי לקוחות; ומכך שהמשיב הוא אחד ממחוללי העבירות ובעל מעורבות עמוקה בעולם הסמים, ובכלל זה קשר עם גורמים עברייניים בחו"ל. עוד נטען כי מסוכנותו משתקפת גם בתסקיר שירות המבחן ובהחלטת בית משפט זה, אשר קבע כי אין בחלופת מעצר כלשהי – לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני – כדי להפחית ממסוכנות המשיב. עוד צוין כי למשיב עבר פלילי מכביד, וכי הוא אף נשא בעונשי מאסר בפועל. אשר לקצב התקדמות ההליך, צוין כי חל עיכוב בשל העברת חומרי חקירה ובשל אי התייצבות בא כוח המשיב. עוד צוין כי שמיעת ההוכחות צפויה להתחיל בתקופת ההארכה המבוקשת וכי ניתן להעריך שבמועדים הקבועים תסתיים פרשת התביעה. לעניין ההשוואה לנאשם הנוסף, נטען כי המשיב לא היה בלדר סמים בלבד, אלא חלק מהמעגל הפנימי של ביצוע העבירות.

8. המשיב מתנגד להארכת המעצר המבוקשת. לטענתו, בנקודת הזמן הנוכחית המאזן נוטה לטובת שחרורו ממעצר מאחורי סורג ובריה, וכי לא נשקפת ממנו מסוכנות המצדיקה את המשך מעצרו. לטענת המשיב תסקיר שירות המבחן המליץ בשעתו על שחרורו; עברו הפלילי אינו רלוונטי; והתנאים והמפקחים שהוצעו מספיקים כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. המשיב טוען כי בשל חלוף הזמן, השתנתה נקודת האיזון. עוד נטען כי חלקו של הנאשם הנוסף בעבירות היה מרכזי, אך הוא שוחרר ממעצר מאחורי סורג ובריה. המשיב ציין כי קצב התנהלות ההליך אינו משיב רצון: טרם החלה שמיעת הראיות בתיק, ולא מסיבות הנוגעות להתנהלותו או התנהלות בא כוחו; ורשימת העדים אינה סופית והיא עשויה להתארך. לפיכך, נטען כי ההליך אינו צפוי להסתיים בתקופת ההארכה המבוקשת.

לאחר שעיינתי בבקשה והאזנתי לטיעוני הצדדים בדיון לפניי, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים מצריכה לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 7234/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (1.10.2017)). באיזון זהישקול בית המשפט, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; את חלוף הזמן מאז החל מעצרו; את קצב ניהול ההליך העיקרי; את החשש מפני שיבוש ההליך; ואת האפשרות להשיג את תכלית המעצר בדרך של חלופה מתאימה (בש"פ 7632/14 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (20.11.2014)). בעניינינו לא שוכנעתי כי תוצאת האיזון בין מכלול השיקולים האמורים השתנתה במידה המצדיקה את שחרור המשיב ממעצר מאחורי סורג ובריה, ובפרט לא את מעצרו בפיקוח אלקטרוני. כידוע, הכלל הוא כי בעבירות סמים מהסוג המיוחס למשיב לא ייטה בית המשפט להורות על חלופת מעצר אלא במקרים חריגים. זאת, מחמת החשש שהנאשם יבצע עבירות סמים גם בחלופת מעצר או במעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 3095/18 צ'צ'יק נ' מדינת ישראל (26.4.2018); בש"פ 1566/14 רבה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.12.2015)). לא מצאתי כי עניינו של המשיב בא בגדרם של מקרים חריגים אלה. המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא גבוהה, כפי שנלמד מחלקו בפרשה דנן, ומכמות הסמים המשמעותית שיובאה במסגרתה; מעברו הפלילי, שכולל מאסר ממושך בגין עבירות רכוש, ושחרף "ההפוגה" בינו לבין ביצוע העבירה דנן מלמד על כך שהעולם העברייני אינו זר למשיב, כי יש לו מהלכים בו, וכי הוא אינו נרתע מלשוב ולפעול בו בנסיבות מסוימות. נוסף על כך, גם תסקיר המעצר בעניינו של המשיב מלמד על סיכון להישנות מעורבות בפלילים. אכן, בסופו של התסקיר מצא שירות המבחן כי מעצר



בית בפיקוח רציף של 6 מפקחים עשוי להפחית את הסיכון הנשקף מן המשיב. עם זאת, כידוע, הגם שככלל יינתן משקל רב לתסקיר שירות המבחן, מדובר בכלי עזר בלבד בידי בית המשפט, וניתן לסטות מהמלצתו בהינתן טעמים טובים לכך (בש"פ 4141/17 יחזקאל' מדינת ישראל (11.6.2017)). בנסיבות העניין, החליטה חברתי, השופטת י' וילנר, כי אין בחלופה כדי לנטרל את המסוכנות, וכאמור, בנקודת הזמן הנוכחית לא שוכנעתי כי השתנתה נקודת האיזון במידה המצדיקה שינוי ההחלטה.

9. זאת ועוד. אף ששלב שמיעת הראיות טרם החל – מן הטעמים שפורטו – ההליך עולה על פסים שמאפשרים קידומו. נקבעו כבר ארבעה מועדי הוכחות, ולהערכת המבקשת, פרשת התביעה צפויה להסתיים במסגרת זו. כמו כן, ההבחנה בין המשיב לבין הנאשם הנוסף – אשר הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני – הנוסף ברורה, בשים לב לעבר הפלילי של המשיב ולחלקו המרכזי במעשים המתוארים בכתב האישום; ובהשוואה לגילו הצעיר והיעדר העבר הפלילי של הנאשם הנוסף (פסקה 12 להחלטת השופטת י' וילנר).

בנתון למכלול האמור, אני נעתר לבקשה. מעצרו של המשיב מוארך בזאת ב-90 ימים החל מיום 12.5.2019, או עד למתן פסק דין בת"פ 23612-08-18 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' באייר התשע"ט (8.5.2019).

ש ו פ ט